

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 20 maja 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione – Włochy) – Azienda Sanitaria Provinciale di Catania / Assessorato della Salute della Regione Siciliana

(Sprawa C-128/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Pomoc państwa – Sektor rolny – Ubój zwierząt dotkniętych chorobami zakaźnymi – Odszkodowanie przysługujące hodowcom – Obowiązki zgłoszenia i standstill – Artykuł 108 ust. 3 TFUE – Pojęcia „pomocy istniejącej” i „nowej pomocy” – Rozporządzenie (WE) nr 659/1999 – Wyłączenia według kategorii pomocy – Rozporządzenie (UE) nr 702/2014 – Pomoc de minimis – Rozporządzenie (UE) nr 1408/2013]

(2021/C 278/04)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Azienda Sanitaria Provinciale di Catania

Strona przeciwna: Assessorato della Salute della Regione Siciliana

przy udziale: AU

Sentencja

Artykuł 108 ust. 3 TFUE należy interpretować w ten sposób, że wprowadzony przez państwo członkowskie środek mający na celu finansowanie przez okres trwający kilka lat, w kwocie wynoszącej 20 mln EUR, po pierwsze, odszkodowania na rzecz hodowców, którzy zostali zmuszeni do uboju zwierząt dotkniętych chorobami zakaźnymi, a po drugie, honorariów należnych lekarzom weterynarii wykonującym wolny zawód, którzy wykonywali działania sanitarne, powinien podlegać procedurze uprzedniej kontroli przewidzianej w tym przepisie, jeżeli środek ten nie jest objęty decyzją zatwierdzającą wydaną przez Komisję Europejską, chyba że spełnia on warunki określone w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 702/2014 z dnia 25 czerwca 2014 r. uznającym niektóre kategorie pomocy w sektorach rolnym i leśnym oraz na obszarach wiejskich za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 [TFUE] lub warunki określone w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1408/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 [TFUE] do pomocy de minimis w sektorze rolnym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 182 z 27.5.2019.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 29 kwietnia 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo – Hiszpania) – Banco de Portugal, Fundo de Resolução, Novo Banco SA, Sucursal en España / VR

(Sprawa C-504/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Nadzór bankowy – Reorganizacja i likwidacja instytucji kredytowych – Dyrektywa 2001/24/WE – Środek służący reorganizacji wydany przez organ państwa członkowskiego pochodzenia instytucji kredytowej – Przeniesienie praw, aktywów lub zobowiązań na „instytucję pomostową” – Przeniesienie zwrotne zobowiązania na instytucję kredytową objętą środkiem służącym reorganizacji – Artykuł 3 ust. 2 – Lex concursus – Skuteczność środka służącego reorganizacji w innych państwach członkowskich – Wzajemne uznawanie – Artykuł 32 – Skutki środków służących reorganizacji dla toczącego się postępowania sądowego – Wyjątek od stosowania lex concursus – Artykuł 47 akapit pierwszy Karty praw podstawowych Unii Europejskiej – Skuteczna ochrona sądowa – Zasada pewności prawa]

(2021/C 278/05)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo